

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

PRETIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungari'a :

Pe unu anu 5 fl.—cr., pe $\frac{1}{2}$ anu 2 fl. 50 cr.

Pentru Romani'a si strainetate:

Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PRETIULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contineu cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.; si mai sus 5 fl v. a.

Corespondentiele se se adreseze Redactiune

, „BISERIC'A si SCÓL'A.”

Er banii de prenumeratiune la
TIPOGRAFI'A-DIECESANA in ARAD.

Nr. 4441.

CERCULARIU,

catra tóte oficiile protopresviterale si parochiale din eparchi'a Aradului.

Din indemnulu indoeliloru obvenite la timbrarea informatiuniloru familiare, in urm'a recercarii inaltului ministeriu de culte si instructiune publica din 3 ale curentei Nr. 38529, se aduce de nou, la cunoscintia tuturoru preotiloru nostrii din eparchie, spre scire si orientare, ca pe informatiunile familiare, — dupa legile finantiale, — de regula, cere a se pune timbru de cete 50 cr. de atate ori, cete casuri de hotezu, de cununii séu de mórte, se cuprindu in informatiunea ceruta.

I. Scutite de timbru sunt :

a) cari se folosescu la reclamarile pentru eliberarea dela indatorirea la militie.

b) cari se folosescu la petitiunile pentru eliberarea din armata, din motive basate in lege, si in fine;

c) cari se folosescu la recursele soldatiloru concediat, in casuri cand acesti'a aru cercá a-si esperá licentie de casetorie.

In tote aceste 3 casuri inse, are a se insemná pre asemenea informatiuni, deasupr'a : „*in causa de reclamare la asentare*,“ ori de „*eliberare din armata*, ori de „*licentie de casetorie scutita de timbru*,“ precum si numele si conumele pàrtii care a cerutu informatiunea.

II. In urmatorele casuri inse, are a se pune timbru numai de 50 cr. pe informatiuni fara privire la numerulu casuriloru de nascere, cununii séa de morti, si anume :

a) cand acele informatiuni se folosescu la dobandirea licentiei de casetorie, a teneriloru inca neinrolati la militie ;

b) cand acele se folosescu la cererile ostasiloru aflatori in serviciu, pentru a fi eliberati din armata, din motive neprevideute in lege, si in fine ;

c) cand acele se ceru de catra judecatorii spre constatarea referintelor familiari, la pertractarile lasamentale ale militarilor.

P. T. oficii protopresviterale vor distribui, fiecarui preotu din tractulu submanuatu, cete unu esemplariu, din acestu circulariu, spre scire si orientare.

Aradu. 15. Octomvre 1889.

Ioanu Mettanu, m. p.
Episcopulu Aradului.

Necazuri din promontoriulu Aradului.

O insecta mica, filoxer'a, carea abia se vede prin microscopu a nimicitu in promontoriulu Aradului o avere de multe milioane ; si chiar poporulu romanu, carele locuiesce in mare majoritate acestu promontoriu a fostu greu lovitu de acésta plaga.

Viile din promontoriulu Aradului a fostu unu insenmatu, seau dora pre alocurea uniculu isvoru de venitul pentru o poporatiune, din cari numai credintiosi de ai nostri traiau cam 25, mii de ómeni. Acum acestu promontoriu, in care crescea viti'a de viia, si aducea bogate róde, este in mare parte pusitiu de filoxera, si poporatiunea cuprinsa de cele mai mari ingrijiri de traiulu vietii. Si dejá se pôrta sciura prin jurnale ca unii ómeni din acestu insenmatu promontoriu se occupa de idei'a, ca se-si parasesca vét'a parintésca, si se-si caute o alta patria mai buna. S'a scrisu adeca in jurnale, ca unii ómeni din Covasentiu aru voi se emigreze in Bulgari'a.

Noi nu credemu, se fia adeverata acésta scire. Celu putienu aici in Aradu, in apropiare de Covasintiu nu se vorbesce nimicu despre acést'a.

La totu casulu inse starea, in carea se afla astazi poporatiunea din promontoriulu Aradului este in-

gnijitoria. Si deci trebuie se fie obiectu de preocupatiune.

Ce este de facut?

Pentru combaterea filoxerii s'au facutu incercari cu plantarea vitiei americane, si oltuirea ei cu soiuri de vitia de ale nostre. Se crede, ca aceste incercari voru succede. Pana atunci inse pana cand aceste incercari voru succede, si pana cand viile din promontoriulu nostru voru poté fi plantate cu vitia noua, carea se pota resistá filoxerii, va trece poate inca timpu multu; si pana se vina acestu timpu poporulu nostru trebuie se traësca.

Cum?

Cine cunoscce promontoriulu nostru, scie, ca in comunele acestea, poporulu se ocupá cu deosebire cu viia, ér lucrarea campului era numai cam de a dou'a mana, desí toté aceste comune, afara numai de comun'a Minisiu au si pamentu aratoriu si islazuri pentru pasiunea vitelor.

Si deci noi credem, ca de o cam data poporulu nostru din promontoriu s'ar poté ajutá punendu mai multu pondu, decât pana acum pre lucrarea campului, si sfind in apropiiare de orasiu introducendu cultur'a de legume si pome, apoi pre prasirea vitelor. Pentru cultivarea pómelor teritoriulu este fara indoiéla favorabilu, de asemenea si pentru celelalte doue ramuri de productiune numite.

Greutatea este inse in astfeliu de casuri a aflá puntea de trecere dela unu soiu de cultura la altulu, si a poté suportá perderile, ce de regula sunt impreunate cu astfeliu de trecere dela unu soiu de cultura la altulu.

Dar pentru ilustratiune se recurgem la unu exemplu.

Pana caud nu erau drumuri de feru, traiau o multime de ómeni din cărăusitu si din portarea porverilor. Cu drumurile de feru isvorulu principalu de cascigu alu acestoru ómeni a incetat; dar nici uuulu dintrensi, carele a fost de viétia n'a perit, ci necazulu l'a invetiat, că se-si afle lucru nou si isvoru de cascigu nou.

Si dintre ómenii nostri din promontoriu, aflam cu bucuria, ca deja au si inceput unii a trece dela cultur'a vitiei de viia la cultur'a de gradina, si incepu a-si insusí unu nou modu de cascigu.

Adeverulu este, ca vitia de viia este buna mosiia, si nici unu feliu de productu din căte sunt indatinate la noi, n'a adusu stepanului atât'a cât rodulu vitiei de viia. Dar noi cu toté acestea credem, ca cultur'a intensiva de gradina, si in specialu legumele o potu inlocui de o cam data. Si ómenii nostri de viétia au si inceputu a-se folosi de acestu adeveru. Asia de exemplu: in anulu acesta in unele vii pustiute de filoxera din comun'a Siria s'a inceput a-se plantá curechii, si a succesu de minune. Apoi chiar pamentulu din hotariulu Siriei este favorabilu pentru cultur'a tutunului, de carele este faptu, ca pre acestu hotariu s'a produsu. Pana acum,

inse au plantat numai nemtii din satele vecine, pentru ca romanii sfind partea cea mai mare din anu ocupati cu lucrulu viilor au neglesu lucrulu campului si cultivarea gradinei. De aci inainte inse sfind ómenii avisati la aceste doue ramuri de cascigu le voru cultivá, si voru realizá de sigur atât'a cascigu, că se acopore perderile, pre cari li-le a causat filoxer'a.

Speram ca ceea ce au facutu Sirienii voru face si alte comune, si astfeliu ceea ce am perdut din viia, vom cascigá din gradina. Apoi precum strugurii din promontoriulu Aradului se esportau in anii trecuti pentru calitatea loru buna pana la Hamburg si London: tocma asia se potu esportá in viitoru: pere si mere nobile, persece, caisine si altele; pentru ca promontoriulu Aradului dupa pozitiunea s'a climatica are o insemnata preferintia, si anume este scutit de caldurile mari dela siesu si de asprimea climei dele paduri si munti, si astfeliu forte favorabilu pentru o cultura intensiva de gradina.

Recomandandu acestu soiu de cultura podgorenilor nostri, — in acelasi timpu le dicem, ca nu este permisu a renunciá nici dela cultur'a vitiei de viia, — incercandu-se a continuá, si respective a incercá continuarea acestei culturi plantand in table mici la inceputu vitia americana, si invetiand a-o oltui cu soiuri de vitia de ale nostre si respective aclimatise in promontoriulu nostru.

Dar vorbindu de necazurile din promontoriulu Aradului nu se poate, că se nu amintim de unu necazu, pre carele lu potem numi generalu in sistemulu economicu alu poporului nostru, si anume-plugariulu nostru avea unu insemnatu isvoru de venit, din prasirea vitelor si din porci, mai cu seama prin locurile, pre unde erau pasiuni estinse si favorabile pentru crescerea vitelor.

Este faptu vediutu astadi, ca islazurile si respective pasiunile stremtéza. Pamenturile se voru comasá, si islazurile se voru semaná, si deci pentru-cá acestu timpu, carele de buna seama nu este departe, — se nn gasesc pre plugariulu nostru nepregatit, este neaperatu de trebuintia, că preotii si invetatorii nostri se incépa a pune mai mare pondu pre cultivarea ierburilor si napolor de zacharu (sfele, burgunzi), carele totu potu suplini stremtarea si lips'a islazului, cu care cultura merge mana-n mana si imbunatatirea soiurilor de vite si de porci.

Precum in genere in privint'a cultivarii pamentului tendenti'a lumii de astadi este a trece dela cultur'a estensiva la o cultura intensiva si anume de a lucrá teritoriu mai putien dar bine, si a produce rodu multu: tocma asia sta lucrulu si cu crescerea vitelor si cu porcii. Tendentia si in punctulu acesta este a tiené vite mai putiene, dar de o rasa mai buna, si porci mai putieni, dar de soiu mai bunu, pentru ca aceste soiuri se rentéza mai bine, si sunt cautate.

Terminandu dicem ómeniloru nostri din promontoriu, ca necazurile, ce li-le au causatu filoxer'a le voru poté paralisá introducendu o cultura intensiva

de gradina, — si in genere plugariloru nostri, ca necazurile, cari vinu, si potu se mai vina asupr'a nostra se voru poté paralisá, daca in cultur'a pamantului vom trece dela cultur'a estensiva, remasa din betrani la o cultura intensiva, precum o recere acésta timpulu, in carele trăim.

Nu pierie nici odata si sub nici unu feliu de imprejurari omulu, care voiesce si lucréza că se traësca.

Epistolele parochului betranu.

VIII.

Iubite nepóte ! Nu tiam scris de multu, pentru-ca am fost cuprinsu cu lucrulu campului. Mi s'a intemplat insa pe cand culegeam cucuruzulu, si pre cand am semnat graulu doua lucruri, pe cari eu le cred, ca sunt vrednice se ti le scriu si Dtale. Daca ti-vei fi mai aducendu aminte, ti-am scris asta véra, pe vremea cand se sapá cucuruzulu o epistola, in carea am dis, ca cucuruzulu sapat bine si la vreme, aduce rodu indoit. Mai deunazi, cand am cules cucuruzulu, venind dela campu m'am intelnit cu unu crestinu de ai nostrui, carele'mi dise, ca pentru ce eu, că omu betranu me mai trudescu acum la betranetiele mele umbland prin campu, ea si asia nu voi duce eu lumea acésta cu mine in mormentu.

Am rîs cand mi-a pus crestinulu meu acésta intrebare si am respuns urmatorele : „Spune mi Ioane ce ar dice pruncii unui tata, daca ar vedé, că tatalu loru nu lucréza nimicu si petrece timpulu in lenevire ?“ „De buna séma respunse Ioanu pruncii ar crede, că lucru este rusinosu si că numai petrecerea'n lenevire este fapta frumósa.“

Bine mi-a respunsu Ioanu si eu i-am mai adaus numai, că preotulu fiind tatalu credinciosiloru sei trebuie se lucreze, pentru-cá acestia se véda, că lucru nu este rusinosu, ci din contra este fapt'a cea mai cinstita ce o pote face omulu in lume. Si parintele popa Mihai asia dice, că ómenii nostrui numai in acele sate sunt lucratori, unde preotulu inca este, ca se'lu véda pe preotu mergendu cu crucea in frunte si fiind el cel dantaiu si celu mai bunu lucratori in satu. Eu cu lucru m'am trezitu din pruncie si cu lucru voiesc se mi petrecu zilele câte mi-le va mai lasá Ddieu se le petrecu pe acest pamant.

Se vedi apoi ce mi s'a mai intemplatu : M'am dus cu slug'a la semanatu de grau si mi place, ca eu insu-mi se'mi samen pamantulu meu, pentru-cá eu cred, că atunci cand saman facu cea mai bine placuta slujiba lui Ddieu. Ddieu a voit, ca se fie impodobiti crinii campului si o podóba se fie intréga acésta lume pentru prémarirea lui Ddieu. Apoi cea mai frumósa podóba a unui satu este unu campu bine lucrat. Campulu bine lucratu este cea mai frumósa dovada despre omenia satului, apoi mie unui'a mi-ar fi forte rusine, ca se nu punu si eu mana si se nu facu totu ce mi stă in putere pentru a ridică omenia satului meu. Intr'o di venind déla se-

manatu acasa am afiatu la mine pe parintele Terentie. M'am bucurat forte multu de acésta intimplare, pentru-cá parintele Terentie scie totu ce e nou in satele din cerculu nostru. Densulu nici nu samana nici nu secera 'nici nu aduna in jignitie, dar cu atât este mai bogatu in intelepciunea vîcului acestui'a. Densulu scie totu ce se intimpla in sate si in orasie, scie, ca cutare preotu a avutu o mica neplacere cu invetiatoriulu seu cu notaresiulu, scie, tot-d'auna, care dintre dinsii este de vina pentru acésta neintilegere. Scie ce au si ce n'au toti preotii si invetiatorii din giuru, numai ce are s'au ce nu are densulu nu scie nici odata, pentru-cá spre acésta bagsama nu îi mai remane timpu d'ajunsu.

Vediendu-me obositu de lucru parintele Terentie me intrebă, că pentru ce me mai trudescu atâta, că fiindu omu betranu Ddieu scie, cine va gusta din rodulu semanaturii mele ?

Am zimbitu un'a buna cand mi-a pusu acésta intrebare parintele Terentie si iam dis, că da in mana lui Ddieu sunt ómenii si cei tineri si cei betrani. Da sciu unu lucru si anume, că daca cineva fie catineru fie ca betranu lucréza si traesce cu omenie in acésta lume ori manancă el ori mananca altii, din rôdele lucrului lui, el are unu castigu si anume, ca traiesce aici pe pamantu si merge din acésta lume cu liniscea si cu mangaierea sufletésca, că n'a trait in zadar pre acest pamantu. Apoi i-am mai disu parintelui Terentie, că noi suntemu preoti si preotulu totdeuna trebuie se gandesca ca se fie poporului pilda buna. Apoi pilda mai buna decât a invetiá pe poporu, că dilele vietii se le intrebuintize in lucru eu nu mi potu inchipui. N'a prea vrut se me intielégă parintele Terentie, precum n'a voit se me intielégă nici alta data. Dar densulu este omu invetiatu si va fi sciind elu ce face. Aré inse datina parintele Terentie, că primavar'a cam vine pe la mine si-mi cere bani inprumutu si eu mi-amu pus de gandu, că daca s'ar mai intemplá una ca acésta se i aducu aminte parintelui Terentie de fabul'a „Greurusialu si Furnica.“ Ce dici Dt'a iubite nepóte la acésta bine va fi asia ?

Alu doilea respunsu

a Escol. Sale I. P. S. D. archiepiscopu si metropolitu adresatu reuniunei magiare de cultura ardelene.

Nr. 6933 Pres. — Onorabilu comitet dirigentu ! La 25 a lunei acestei'a am primitu declaratiunea onorabilului comitetu dirigentu, adresata mie la 12 a acesteiasi luni sub Nr. 108, din carea iau la cunoscintia dumeritóre : că reuniunea magiara de cultura din partea transilvanica nu este infinitiata esclusiv pentru promovarea intereselor nationale ale rasei magiare, că ea nu nisuesce se magiariseze pre civii patriei de alte nationalităti si se-i contopésca in ras'a magiara si că ea nu pune la cale nici o convertire malestrita, fie de religiune, fie de nationalitate.

Speru, că declaratiunea franca si categorica a onorabilului comitetu dirigentu publicata si prin foi, va avea efectu dumeritoriu si asupr'a tuturoru acelor'a, cari au nutritu dimpreuna cu mine, ingrigiri fatia cu scopurile si cu activitatea numitei reuniuni magiare ; de aceea eu in interesulu reconciliatiunei si alu pacinicei naraviri 'mi-retacu bucurosu observările ce le a-si puté face la discusiunile onorabilului comitetu dirigentu, privitore la indreptătirea limbei magiare, mai putienu concise si preste tot de natura politica ; deasemenea in iubirea mea de pace bucurosu trecu cu vederea si tonulu, declaratiunei acutu, a-si puté dice vatematoriu, pentru care eu de feliu n'am inclinari că se-lu adoptezu si se me folosescu de elu.

Dealtmintrea pentru cunoșcint'a si dumerirea reciproca a onorabilului comitetu dirigentu observu : că punctulu de manecare alu respunsului meu adresatul sub 26 August a. c. Nr. 5511 Pres. onorabilului presiedinte alu reuniunei, eu nu l'amu pusu acolo din vre-o presupunere góla, ci l'am luatu din vorbirile tienute la ocasiunea cand s'au infinitiatu „EMKE“ si comitetele ei provinciale, si din comentarele ce le a datu acelor'a intrég'a presa magiara, intregindu-lu apoi cu resultatulu unei contemplatiuni immediate ; in urm'a declaratiunei onorabilului comitet dirigentu inse nu voiu ayé decât se me bucuru, daca contrariulu acelui'a se va manifestá si in fapte vii in sfer'a de activitate a reuniunei.

In fine, onorabilulu comitetu dirigentu dóra nu va luá dreptu immodestia din partea mea, daca declaru : că eu de câte ori dupa datorintia m'am aruncatu in fati'a tuturoru curentelor, care se vedeau periculóse pentru liniscea civiloru patriei de nationalitatea romana si pentru interesele bisericei mele nationale : acésta am facut'o numai in interesulu pàcii comune si numai intre marginile legilor din vigóre, asiadar am facut'o cu intentiune curatul patriotică si in modu legalu ; pelanga acést'a inse eu totdeun'a am luatu positiune resoluta pentru intregitatea si prosperitatea tierii si pentru consolidarea statului, precum acést'a de bunaséma o sciu cercurile guverniale, care priveghieza ageru asupra intereselor statului ; deci dar ce privesce patriotismulu, intru a ca-rui'a desvoltare si-a pusu „EMKE“ umerii, eu credu, că cu nimic'a nu stau inapoi'a acelor'a cu cari in cestiunea de nationalitate, spre mari regrete ale mele, nu potu se viu la o contiegere.

Dupa tóte acestea primésca onorabilulu comitetu dirigentu expresiunea sincerei mele consideratiuni.

Sibiu, 29 Octomvre, 1889.

Archiepiscopu si metropolitu
greco-orientalul romanu :
Mironu Romanulu, m. p.

Iubileulu de 25 de ani alu Universitătii din Bucuresci.

Precum s'a anuntiatu, Dumineca, 22 Octomvre, s'a serbatu aniversarea infinitiarei universitătiei din Bucuresci. „Romani'a“ raportéza urmatorele.

Inca dela doue óre sal'a senatului era plina de profesori, studenti si lume invitata. Tribunele erau intiesate de domnele ministrilor, ale profesorilor universitari si alte domne invitate. In tribun'a diplomatica se afla d-lu Coutouly, d-lu ministru alu Angliei, secretarulu ambasadei turce s. a. Bâncile erau ocupate de profesorii universitari si secundari, ér josu ministrii, deputatii si senatorii. Am observat pe I. P. S. S. mitropolitul primatul, d. Lascaru Catargiu, presiedintele consiliului, dnii ministri: G. Vernescu, Al. Lahovary, G. Manu, C. Boerescu si N. Gherasi dlu Pache Protopopescu, primarulu capitalei, dlu generalu Florescu, presiedintele senatului, P. S. episcopi de Ramnicu si Galati, d. C. Esarcu, d. col. Lahovary, d. generalu Cernatu, d. colonelu Voinescu, si alte persoane de distincțiune. Din partea profesorilor universitari dela Iasi figurau dnii N. Ionescu, G. Marescu, Dr. Peridi.

In drépt'a si in stang'a tribunei se aflau delegatiunile facultătilor din Bucuresci si optu studenti delegati ai universitătiei iesiane.

Galeriile de susu erau ocupate cu unu mare numaru de studenti universitari.

La óra 3 sosi M. S. regele si Principele Mostenitoru. Dupa ce corulu cantă imnul, d. A. Orescu, rectorulu universitătiei, pronuncià unu discursu, in care facu istoria invetiamentului superior in specialu.

Apoi d. C. Boerestu, ministrulu instructiunei, rosti discursulu de mai josu.

M. S. Regele respunse, dicendu că se semte magulitu de sentimentele de devotamentu, ce i-se arata din partea corpului profesoralu. E fericitul, că a pututu se presideze acésta frumósa serbare scolară si mandru, că sub domni'a sa universitatea a luatu o fórtă repede desvoltare. Constată cu viua multiamire, că dorint'a de a invétia carte s'a tiparit asia de adencu in poporu, incât scólele nu mai ajungu si e nevoia a se creá mereu alte noue. Universitătile nóstre nu sunt numai pentru Romani, ci potu deveni unu focaru de lumina pentru intregu orientulu. Incâtu i-lu privesce pe M. S. va fi totdeun'a sprijinitorulu Universitătiei dupa cum a fost si este alu tuturoru institutiunilor de cultura, prin cari poporul se va inaltá, pentru fericirea frumósei nóstre patrii.

Apoi d. A. Odobescu ceti o disertatiune despre Petrache Poenaru.

Discursulu dlui C. Boerescu, ministrulu instructiunei publice.

Sire ! Altetia Regala ! Onorata adunare ! Sunt acum 20 de ani, cand tot in acestu locasiu, Majestatea Vóstra, Sire, presidati la inaugurarea Universitătiei din Bucuresci. Multi din cei de fatia trebuie se-si amintésca cât de mare

a fost entuziasmulu manifestatu la aceea serbare, cea dintaiu in felulu ei, pe care o vediu capitala Romaniei.

Rectorele universitatii, unulu dintre cei mai ilustri profesori, reposatulu G. Costaforu, v'a adresatu, Sire, la aceea epoca cuvintele urmatore :

„*Maria Ta!*

„Dumuedieu V'a datu iu mana destinele Romaniei, că se o conduceți pe calea marirei si fericirei ; ilustre au se fia dilele regimului inaltimilor vóstre, dér nu ne indomu, că cea mai mare gloria, ce aveți a ve atrage in fati'a posteritatii, va fi aceea de a se pomeni in secoli că sub Carolu I s'au infintiatu scoli in tóte satele si orașiele ; s'au fundatui colegiuri si licee ; s'au inavutitui biblioteci si musee, si s'a centralisatu instructiunea superióra in universitatea romana, care va tiné locul celu dintei in orientu. Atunci va fi mare secolulu măririlor vóstre, cand se va dice : toti Romanii au invetiatu carte sub acestu domnul luminat, si tóte carierele scientifice s'au ilustratu.“

„Fiti dér bine venitu intre noi, si primiti titlulu de protectoru alu sciintiei si alu artelor. „Universitatea romana va deveni, sub august'a casa a altetiei vóstre, nu numai celu mai frumosu ornamentu alu natiunei, dér inca si o sorginte inepuisabila de prosperitate pentru tóte directiunile activitatiei sociale.“

Tóte sperantiele acestea, Sire, s'au realisatu in cursulu acestor 20 ani ! Si astadi suntemu fericiti se salutam in Maiestatea Vóstra nu numai pe capitanulu celu mare, care in fruntea ostasilor romani a ridicatu tiér'a la rangulu de regatu, dér si pe Regele intieantu, care de unu patraru de secolu veghéza la consolidarea si prospairea Romaniei, desvoltandu institutiunile binefacetore ale pacei !

Intre aceste institutiuni, cea mai roditóre este de siguru scól'a. In scóla se pregatesce viitorulu natiunei ; dintr'ëns'a esu cetătienii de mane, si printr'ëns'a se pote transmite neatinsu patrimoniulu generatiunilor trecute si presinte la generatiunile noue capabile de alu pastrá si mări.

Toti barbatii nostri de statu au fostu petrunsi de aceste adeveruri, si, ajutati de Maiestatea Vóstra si de Parlamente au facutu sacrificiuri insemnante pentru respandirea instructiunei in tóte clasele societatiei.

Prin sciintia si lumina, diceati Maiestatea Vóstra la 1869, putemu intari presentulu si prepará basele solide ale unui viitoru prosperu. Puterea unui statu modernu se mesura mai alesu dupa gradulu culturei sale intelectuale... Voiu fi deci pe deplinu multiamitu in diu'a, cand fia-care Romanu va sci se scrie si se cetésca, căci numai atunci traiulu seu moralu si materialu va fi asigurat.

Dér deca inveniamentulu primar este temeli'a scólei, inveniamentulu superioru este incoronarea ei : fara acestu din urma scól'a este lipsita de organulu necesaru prin mijlocirea carui'a spiritulu sciintificu se respondesce in totu corpulu socialu.

De aceea cu dreptu cuventu Maiestatea Vóstra inaugurandu acésta Universitate la 1869, ati numit'o „farulu presentului si alu viitorului Romaniei... templulu sciintiei, care are se lumineze calea viitorului.“

Si nu me potu impedeaca de a reproduce din discursuru Maiestätie Vóstre frumósele cuvinte, cu cari v'ati adresatu catra corpulu profesoralu universitaru :

„D-vostra, sacerdoti ai sciintei, — diceati, Sire, la 1869, — cautati a infiltrá sciinti'a cu adórre si devotamentu in inimile nouei generatiuni, ce are se lucreze pentru unu viitoru si mai mare. Din parte-mi si din partea dómnei ve potu promite totu concursulu si interesulu pentru a ajunge acestu nobilu scopu. Tare prin voint'a natiunei, care a vediutu in mine realisarea unui principiu, sciu că puterea mea residéza in lumina, si — abstractiune facendu de pasiunile laturasie — in lumina numai o cauta si de dens'a numai me preocupeup !“

Astadi, cand suntemu chemati a serbatori aniversarea unui patraru de secolu alu acestei Universitatii, astadi cand fia-care din noi privim cu mandria trecutulu si cu incredere viitorulu, se ne fia permisu că inainte de tóte, Sire, se ve aducu omagiele de recunoscintia, iubire si devotamentu alu intregului corpu didacticu, care vede in Maiestatea Vóstra pe protectorulu seu naturalu.

Asemenea, in numele guvernului, sunt datoru se multiamescu dloru profesori, cari inlaturandu ori-ce preocupatiuni straine, s'au devotatui esculsiyu nobilei cause a inveniamentului.

D-vostre, dloru profesori, „sacerdoti ai sciintiei,“ a-ti formatu generatiunile cele noue, cari petrunse de datorile loru catra patria, au se lucreze mane la intarirea si prosperitatea Regatului romanu.

Tiér'a i-si va aduce totdéun'a aminte, că din acestu locasiu au pornit uitate impulsiunile nobile, tota miscarea literara si sciintifica ; si că la flacara aprinsa pe altarulu ridicatu desupr'a scólei lui Lazaru si Heliade s'au incalditu si inspiratui vitejii dela Plevn'a !

Lazaru si Heliade ! nume scumpe, in jurulu caror'a se impletescu incepiturile scólei moderne romane ! exemplu maretie de ce pote convingerea in viitorulu patriei, amorulu si devotamentulu pentru o causa sfanta.

„M'am pusu in mijloculu zidurilor celor derimate din St. Sav'a, dice Heliade intr'un'a din scrisorile sale adresate lui Const. Negruti — m'am pus unu bietu dascalasiu cu 50 lei pe luna, incunjuratu de câtiva scolari seraci, hotariti si fanatici in hotarirea loru si in priete-siugulu meu ; am impartit uleafa mea intre densii si am inceputu lectiile mele dela gramatica, pâna cand am sfersit cu densii unu cursu de matematica si de filosofia in limb'a nationala in vreme de siese ani, fara se me intrebe cineva ce facu, fara se vie cineva se incurajeze pe scolari. Venia iern'a ; lemnne nicaieri ; fia-care scolaru aducea căte unu lemn de unde gasia, care abia era in stare se incaldiésca préjm'a unei sobe sparte, ce umplea cas'a de fum, si se topescu fulgii de zapada, ce vijeli'a i-i repedi pe ferestrele cele sparte. Tremurandu cu man'a pe compasu si pe creta, ne faceam lecția, si D-dieu a binecuvantat ostenelele noastre, ce erau nesce minuni ale dragostei si ale hotarirei.“

Astadi pe ruinele Stului Sav'a se inalta mandru palatulu Universitatiei. Temelia acestui palatu s'a pusu in unulu dintre anii cei mai insemnati ai istoriei moderne a

Romaniei, — in anul 1857 — cand divanurile „ad hoc“ din amendaute principale au votat „Unirea“ si „prin-
tiul strainu.“

Si se nu uitam numele multor profesori, cari au ilustrat facultatile nostre, cari au fost in acelasi timp barbati de statu, consilieri ai trouului seu inventati din stins; se nu uitam pe Bosianu, Boerescu, Costaforu, Vioreanu, Laurianu, Aronu Florianu, Zolomitu si pe atatia alti barbati de elita, cari ne-au parasit inainte de timp!

Amintirea acestor barbati este unu indemn paternic pentru cei tineri, ca se lucreze cu aceeași ardore pentru ridicarea sciintiei si a patriei. Numai din muncă continua si neintrerupta a generatiunilor va rezultă o opera maréa si durabila, care va fi gloria statului roman.

(Va urmă)

D i v e r s e

*** Santire de biserica in comun'a Pomezeu — Papmező — protopresviteratulu Beiușului.** Comuna rurala Pomezeu, — care si-iea numirea dela campul pe care se sustine candva o secta de preoti, cari si avéu aicia pomposul claustru, ce se da cu socotela, că ar fi esistat inca inainte de venirea turcilor in Ungaria si a carui ruine se ved si acum' — astazi in 1/13 Octombrie a. c. si serbedia actulu santirei nouei biserici, la care a fost invitatu Preasantii sa Domnulu Episcopu diecesan, inse nepotendu participa, a concredintu actulu santirei Préonoratului Domnu protopresbiter tractual, Eli'a Moga, carele in asistintia de opt preoti, conduse actulu santirei iu cea mai frumosa ordine. — Cu aceasta ocazie une Prénom. Domnu Protopopu tractualu tieno o predica forte potrivita despre insemnatarea bisericei si despre acea cum poporul nostru si-a conservat originalitatea, limb'a si datinile strabune numai si numai prin biserica. Pe feciele credinciosilor se vedea adeveratele radie de bucurie, vediindu-si realitate dorintele si aspiratiunile loru cele mai mari prin terminarea zidirii bisericei celei noue in loculu celei dearse. Si intr'adeveru este ceva frumosu si demn de lauda, cand unu poporu abea din 300 de suflete, din propriile sale puteri si in timpu asia de scurtu zidesce o biserica asia de frumosa. Dupa finirea actului toti cei de facia, preotimea si inteliginta din juru, se intrunira la més'a ospitala a Dului notariu din locu, Demetru Mog'a era poporul avut prandiul cuviinciosu la més'a judelui communal de aici'a. — Sub decursulu prandiului se ridi cara mai multe toaste si celu dintai toastu fu radicatu de catra Pré Onoratului Domnu Protop. Eli'a Mog'a intru sanetatea Preasantiei Sale Domnului Episcopu diecesanu, Ioanu Metianu, — s'a toastatu si pentru Dlu notariu din locu, Demetru Moga, care n'a crutat ostenela, ci dela inceputu pana in sfirsitu a condus cu unu deosebitu zehu zidirea bisericei acesteia. — In fine s'a departatu fiecare, ducend cu sine cele mai frumose si placute suveniri din aceasta ocazie, Domnedieu se resplatiesca ostene-

nelele acestui poporu si, se binecuvintedie oper'a lor! — Unu participant.

*** Constituirea societătil academice „Petru Maior“** pe anul scolaric 1889/90. s'a facutu in urmatorul modu: A) Comitetul: Presedinte: Pavelu Oprisi'a, stud. phil. Vicepresedinte: Valeriu Branisce, stud. phil. Secretar: Iosif Blaga, stud. phil. Cassariu: Emilianu Popescu, stud. phil. Controlor: Vasile Moga, stud. techn. Bibliotecar: Ioanu Onciu, stud. techn. Notari: George Juga, stud. phil. si Ioanu Davidu, stud. jur. Economu: Petru Anca, stud. jur. — B) Redactiunea foii „Ros'a cu ghimp“: Redactor: Virgilu Onitiu stud. phil. Colaboratori: Valeriu Onitiu, stud. phil. si Tit Non Babesiu, stud. jur. — C) Comisiunea literara: Presedinte: Virgilu Onitiu, stud. phil. Referent: Ioanu Cost'a, stud. phil. Membri: George Morariu, stud. med. Ioanu Onciu, stud. techn. Ioanu Davidu, stud. jur. George Jug'a, stud. phil. Iosif Diamandi, stud. com. —

+ Necrologu. Ioanu Volentiru inventatoru in Cs-Simandu Com. Aradu, cu anima infranta de durere anuncia tuturoru consangeniloru, amiciloru si cunoscutoru sei ca: nesatiósa mórté ér i-a rapit din bratiele sale pe iubita sa socie Alexandra, nascuta: Baicanu, in etate de 32. de ani, si in al 9 le anu al fericitei sale casatorii; carea dupa unu morbu scurtu — provediuta cu S. Taine si-a datu blandulu ei susfletu in manile creatorului, Marti in 17/29. Octombrie a. c. pe la 8 óre diminetia. — Osamintele defunctei a fost depuse spre eterna odihna Mercuri la 18 30. Octombrie in Cimitirulu rom. gr. or. din locu; Servitiulu funebru a fost celebrat de 3 preoti si mai multi inventatori din locu si vecinatate; ér la finea servitiului, parintele Terentiu Ursu a tienut o cuventare funebra cu multa elocentia carea a storsu locrami de condolintia din ochii tuturoru asistentiloru.

Pe reposata o deplange neconsolabilulu ei sociu din preuna cu fii: Melania si Ionita, fratrele ei Petru cu socia sa si numerosii consangeni si cunoscuti.

Reposata a fost unu modelu de socia fidela, mama sincera si iubitóre de fiii sei — masteri — ér catra cei lipsiti ajutatóre si ocrotitóre.

Fie tierina usiora si memoria in veci binecuvantata!

*** Avisu!** Se aduce la cunoștința onoratului Publicu român, că societatea „Petru Maior“ a junimei române din Budapest'a dispune inca de numeróse exemplare din opulu „Istoria pentru inceputul românilor in Dacia“. Acestu opu interesant pentru fie-care român si omu intelligent, care se intereséza de trecutulu națiunei române si de argumentele, cu cari Petru Maior inca pe la inceputulu veacului de fatia a documentat originea latina a românilor, este prea nimerit u cadou pentru fie-care scola româna si aru merita se nu lipsesc din nici o biblioteca românescă. Atragem deci atențunea Onoratului Publicu român asupr'a acestei cărti pretiose! —

Ea se poate procură dela societatea „Petru Maior“, din Budapest'a, IV. Só uteza Nr. 6 cu pretiulu de 75 cr. cu espeditia cu totulu.

* **Secretarul consistorialu.** Dupa cum ceterim in „Foaia Diecesana“, consistorul din Caransebesu in urma renuntarii d-lui I. Bartolomeiu a alesu de secretar provisoriu pe d-lu Dr. Traianu Badescu.

* **Pentru bibliotecele scolare.** Domnulu Vasile Petri anuncie, dreptu respunsu la intrebarile ce i-se adresă, că mai avend putine exemplare complete din „Scóla Romana“, tomulu I, III si IV (tomulu II e epuisat), ér din „Scóla Practica“ tóte patru tomurile, reduce pretiulu la câte 1 fl., plusu 10 kr. porto de fiecare tomu. Tóte 7 tomurile la olalta costa 7 fl., 50 cr. porto si recomandare. (Mai inainte au costatua este 7 tomuri 25 fl.) Cum se scie, Foile aceste sunt unu adeveratu tesauru de tractate pedagogice si lectiuni practice. Comandele sunt a se adresá la autoru in Naseudu (Naszód), unde se mai afla: Lega de pensiune, pentru invetitorii poporali din Ungaria dimpreuna cu ordinatiunile ministeriale publicate in urma. Exemplarulu 20 cr.

Planu de invetiamantu pentru scólele poporele nemaghiare. In intielesulu art. de lege XXXVIII din 1868 si XVIII din 1879. Edat in urm'a ordinatiunei ministrului r. u. de culte si instrucțiune publica din 29. Iuniu 1879, Nr. 17.284. Exemplarulu 20 cr.

Planu de lectiuni pentru scóle elementare romanesci. Intogmitu pe trei dieci de septemani. De V. Petri. Unu exemplarulu 25 cr.

* *Imperatulu german in Constantinopolu.*

Bineventarea imperatului germanu prin sultanulu s'a facutu inaintea palatului Dolma-Bakce si a fost cát se pote de cordiala. Abia pasi imperatulu Wilhelm pe uscatu, cand sultanulu Abdul-Hamid alerga vesel inainte si i-i strinse de mai multe ori man'a forte emotionatul. Salutarea s'a facutu in limb'a francesa, apoi sultanulu se indreptă spre imperatésa si i-i sarută manile. Imperatésa luă la bratii pe sultapulu, loru le urma imperatulu, principale Henric si somitatile militare, cari esira spre intimpinare si purtau hainele cele mai bogate. Dupa-ce ajunsera inaintea trasurilor, imperatulu recomanda insusi persoanele din suit'a s'a, sultanul areta deosebita buna vointia fatia cu contele Herbert Bismarck, si se interesá de sanetatea cancelariului Bismark, apoi recomanda elu imperatului germanu pe somitatatile turcesci. La unu semnu alu sultanului se prisera caii inhamati cu cele mai bogate hamuri la trasurile aurite si pornira la palatul Yildiz. In trasur'a prima siedea imperatésa cu sultanulu, in a dou'a imperatulu cu principale Henric, urmara apoi suitele. Tóte ultimile, prin cari au trecutu, au fost pomposu impodobite, si multimea de cani, cari cutreerau stradale a peritu că prin minune. Mai multe mii de soldati faceau spaliru si o multime de musici intonau imnul germanu. Defilarea decurse in cea mai buna tienuta.

Prandiulu datu in palatulu Yildiz erá servit in cele doué sali alaturate. Intr'un'a erá intinsa mas'a suveranilor, la care s'a asiediatu sultanulu, avendu la drept'a s'a pe imperatésa, pe printiul Henric, pe comitele de Bis-

marck si la stang'a s'a pe imperatulu, pe ducele Frideric-Wilhelm de Meklenburg apoi pe ambasadorii, suitele si damele. In a dou'a sala a luatu parte marele viziru, functionari, oficeri germani si turei. La mas'a sultanului prandiulu era compusu din 12 feluri de bucate, era servit intr'unu serviciu de auru, in a dou'a sala, intr'unu serviciu da argintu. Bogati a mesei a provocatu admirati a augustiloru ospetă, care in tot timpulu mesei au conversat cu multa veselie cu sultanulu. Imperatulu si sultanulu pareau a fi in cele mai bune dispositiuni. Mas'a s'a ispravitu la 9 ore. In timpulu prandiului, sultanulu a oferit printiului Henric si contelui de Bismarck ordinulu Osmanie cu plac'a de brillante d. d. de Wittig, generalu de Hahnke, de Lucanus, marele maresialu alu curtierii de Libenam au fost decorati cu marele cordonu Osmanie, er imperatulu a oferit marelui vizir Kiamil Pascha ordinulu „vulturul-negru“ si alte ordine. Ser'a parculu Yildiz a fostu luminat intr'unu modu stralucit cu unu focu de artificii.

Imperatulu si imperatésa au visitat mai multe localităti, au facutu caletorii pe mare. Sub conducerea sultanului a visitat imperatésa haremulu sultanului. In harem a fost primita de cele 7 femei legiuittie ale sultanului si de femeile lui laterale. Impresiunea ce i-a facut bogati a si curatieri a haremului a fost de tot plauta. Doua fice ale sultauului au esecutat la claviru mai multe piese ale savantiloru compozitori. Surorile sultanului n'au fost in sal'a de primire.

* **Viatia lunga.** Foile din România inregistréaza fórte desu casuri de mórtă, in cari defunctulu a ajunsu o viétia de preste o suta de ani. In dilele trecute chiaru „Monitoriulu oficialu“ a comunicat că in diu'a de 5 Octobre v. a incetat din viétia locuitorul Păunu Giti'a din comun'a Simnicu, judetiulu Dolj, in versta de 150 an i. —

* **Ingeniosu.** Unu negustoru putredu de bogatu murì lasandu avereia unui prietenu, cu conditiunea, ca acesta se-i punu in cosciugu 25 mii de lei.

Mostenitoriulu caută in cursu de doué dile unu mijlocu, ca se scape de a indeplini vointa asta sfânta, dar costisitoré a reposatului; pe urmă se lovî pe frunte dicénd :

— Ce prostu sunt! Am se-i punu in cosciugu unu biletu la ordinu, ca se pote luá banii când va avea trebuinta.

* **Lupt'a cu unu ursu.** In diu'a de 11 Octombrie a. c., cand locuitorii Ghitia N. Casandrescu, Iosif N. Casandrescu si Nitia Barliga, din comun'a Moroeni, judetiulu Dambovita veneau de la Sinai a s'a intalnitu in poian'a numita Podul-Curpenisiului cu doui ursi, dintre cari unul a fngit u celalaltu care parea a fi ranit u statu pe locu. Numitii s'a luatu dupa densulu, er ursulu infuriandu-se a sarit u asupr'a lui Ghitia N. Casandrescu si l'a trantit u josu intr'unu locu. Atunci Ghitia a apucat u ursu cu man'a de falca, Iosif N. Casandrescu a incalcatu pe elu apucandu-lu de urechi, ée Nitia Barliga l'a lovitur de mai multe ori cu unu paru peste botu pana cand i-a sarit

unu ochiu; apoi l'au lastu totu in locu si au plecatu cate-si trei locuitorii spre casa. Cei doi dintai fiindu raniti gravu au fostu trimisi in cur'a spitalului judetianu.

Ursulu a fostu gasit u in urma de Nitia Barliga, mortu si jupuitu de pele, in locul unde era lasatu de densulu cu cei doi tovarasi.

* **Tómn'a.** — Tómn'a a sositu. Ea ne aduce bucuria, d'er ne inspira si grijă; bucuria, pentru-cá este anotimpulu celu mai placutu; grijă, pentru-cá este inainte-mergetórea iernei.

Tómn'a anuntia, prin caderea frundielor, apropierea acelui-a dintre timpurile anului, care desfatéza pe avutu, d'er care umileste si incarca de suferintie pe celu seracu.

Tómn'a viet'ei este inse si mai interesanta, decat anotimpulu cu acelasiu nume: ómenii, ajunsi aci, se veselesc de fructulu muncei loru materiale si intelectuale, d'er se si intristéza la ideia, cá in curând iér'n'a ii va caprindre si cá apoi vénțulu eternitatiei va suflá peste mormentulu si n u m e l e loru.

Déca n u m e l e va fi bunu si nepatatu, posteritatea ilu va ci n s t i , déca din contra elu va fi manjitu de vitii, de nedreptate, de pecatu, urmasii se voru ingrozi la amintirea lui si ilu voru pronuntia cu disprentiu, cu ură, cu oróre....
(„Voint'a Prahovei.“)

Concurs e.

Pentru deplinirea parochiei vacante de class'a III din Cheriu, protopresviteratulu Oradii-mari se escrie concursu cu terminu de alegere pe 26. Noemvre st. v. 1889.

Emolumintele:

1. Cas'a parochiala cu intravilanu in valore de 60 fl. 2. Un'a sessiune pamentu aratoriu si fenatiu, constata-tore din 36 jugere a) 6 fl. jugerulu 216 fl. 3. Dela 70 Nre câte 1 mesura bucate a) 1 fl. 25. cr. mesur'a 87 fl. 50 cr. 4. Stolele usuate, anume: pentru prohodu mare dela 2—5 fl. pentru 12 evangeliu 1 fl. pentru evangeliu a lui Lazaru 1 fl. pentru unu stilpu 1 fl. pentru ertatiuni 1 fl. pentru prohodu micu 1 fl. pentru cununia 3 fl. pentru botezu 40 cr. maslu 1 fl. offestania 1 fl. acestea analminte se urca pana la 60 fl. 5. Dreptulu de pasiunat dupa un'a sessiune pamentu 10 fl. Sum'a 433 fl. 50 cr.

Contributiunea dupa pamentulu parochialu are a o solvi alegendulu preotu.

Recentii sunt poftiti a-si asterne recursele adjus-tate cu documintele recerute subsemnetului protopopu in Oradea-mare pana inclusive 22. Noemvre st. v. a. c. si a se presenta in vre-o Dumineca ori Serbatore in biserica locala spre a-si areta dezeritatea in cele rituale si in oratori'a bisericésca.

Comitetulu parochialu

In contielegere cu: TOM'A PACALA, m. p. protopopu.

Prin intrarea in pensiune a invetiatorului G e o r g i u Cioaca din Beregszeu Comitatulu si inspectoranulu Timisiorei scola, clas'a I. din acesta comuna a deveint in vacantia, la carea comitetul parochial escrie concurs cu terminul de alegere pe diua de 21 Ncemvre v. a. c. pe langa emolumintele urmatorie:

In bani 400 fl. v. a. 15 fl. spese pentru scripturistica, 10 fl. spese pentru conferintie; éra in naturale: 1 juger de pament aratoriu, 6 orgii de lemn din cari se va incaldi si scola, cuartir si gradina. Din acest beneficiu se subtrage anual 100 fl. si 1 orgiu de lemn pe séma pensiunatului invetiatoriu — pre cat timpu va fi in viétia.

Cei ce doresc a ocupa acest post invetatoresc, au se documenteze ca au absolvat praparandia, ca posied testimoniul de calificatiune si testimoniu ca au depus esamenul din limba maghiara, mai de parte, se documenteze portarea morala. Cei ce vor documenta ca posied cuno-scentia notelor si a musicii vocali, vor ave preferintia.

Recursele astfelui instruite si adresate comitetului parochialu din Beregszeu, sunt a se trimite Mult Onoratului Domnui Ioan Damsia inspector scolar si asesoru consistorialu, per Vinga in Secean pana in 18 Noemvre a. c. avend recurrentii pana atunci in vre-o Domineca seu serbatore a se prezinta in biserica din Beregszeu spre a-si areta dezeritatea in cantarile rituali.

Dat din siedintia comitetului parochialu straordinariu, tienute in 14/26 Octomvre a. c.

Ioanu Balta, m. p.

pres. com. par.

Emericu Andreeescu, m. p.

not. com. par.

In contielegere cu mine: IOANU DAMSIA, m. p. inspectoru scolaru.

In urmarea inaltei dispositiuni a Venerabilului Consistoriu din 29 Septemvre a. c. Nr. 3895, prin acesta se escrie concursu pentru postulu invetatoresc a cl. II. din Valcaniu. inspectoratulu B.-Comlosului, cu terminu de alegere pe 12-24 Ncemvre a. c.

Emolumintele: 200 fl. bani gata, 40 chible grau, 10 fl. pentru scripturistica, 12 fl. 50 cr. pentru confen-tie déca va participa, 2 lantie pament aratoriu, paie cat va cere trebuintia; cortelu liberu cu 2 chilii, camera, tinda, staul si jumetate de gradina, dela inmormentari mici 30 cr. ér dela cele mari 50 cr.

Dela reflectanti se pretinde se produca: testimoniu preparandialu si de calificaciune cu prestatiiune buna, de asemenea din limba maghiara si atestatu despre conduitas de pana acum; nu altcum se se prezente in vre-o Domineca in s. biserica din Valcaniu.

Recursele au ase substerne M. On. Dnu protopres-viteru si inspectoru scolru Paulu Miulescu in Nagy-Komlos.

Valcaniu in 9 Octomvre 1889.

Comitetulu parochialu

In contielegere cu mine: PAULU MIULESCU, m. p. pro-topresbiter si inspector scolaru.

Pre parochia reposatului preotu S a m u ilu I s t f a-n e s c u din Secusigiu, cá de clas'a prima, se escrie concurs, cu terminulu de 30 dile dela prim'a publicare in fóia „Biseric'a si Scóla.“

Recentii, cari au depus esamenulu de maturitate, trebuie se subscerna recusele sale, adresandu-se la Comitetul parochial din Secusigi, Reverendisimului domn Meletiu Dreghiciu din Timisiór'a si a se presenta in vre-o Domineca seu serbatore spre aretarea dezeritatii sale in cele bisericesci si cantari.

Timisiór'a la 10 oct. v. 1889.

Comitetul parochial

Cu scirea si invórea mea: MELETIU DREGHICIU, m. p. protopresviteru.